

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073
prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINȚA CIVILĂ NR.398/LM/2014 **DOSAR NR.5916/97/2013**

Ședința publică din data de 12 februarie 2014

PREȘEDINTE : **Badistru Ella Cristina** - președinte secție
Mureșan Lavinia Cristina - asistent judiciar
Galici Ciprian Virgil - asistent judiciar
Costăchescu Mariana - grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de reclamantul Sindicatul Învățământ Preuniversitar județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat Buica Sabina Nadia împotriva pârâtului Școala Gimnazială „I.D.Sîrbu” Petrila, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamant, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care ;

Instanța, în baza art.131 Cod proc.civ. își verifică din oficiu competența și constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză conform art.269 Codul muncii, art. 1, 208 și 210 din Legea nr.62/2011, coroborat cu art.95 pct.4 Cod proc.civ.

Reprezentanta reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana a depus la dosar delegația de reprezentare și adeverință din care rezultă data plății drepturilor salariale. A arătat că nu mai are alte cereri de formulat sau probe de administrat.

Instanța, din oficiu, invocă excepția prescripției parțiale a creanței pretinse pentru perioada 01.01.2010-31.05.2010 și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe excepție și pe fond :

Reprezentanta reclamantului, consilier juridic Radu Cristiana a lăsat la aprecierea instanței cu privire la excepția invocată, iar pe fondul cauzei a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată în scris, fără cheltuieli de judecată.

Instanța a reținut cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin *acțiunea în conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță la data de 09.07.2013 sub nr.5916/97/2013, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta *Buica Sabina Nadia* a chemat în judecată pârâta *Scoala Gimnazială „I.D. Sîrbu” Petroșani*, solicitând obligarea acesteia la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative,

pentru perioada 1 ianuarie 2010 - 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

În fapt, reclamanta a arătat că este profesor în cadrul unității pârâte și până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ - didactic de predare și pregătire/instruire practică, didactic auxiliar și nedidactic - a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului) și că, în egală măsură, aceștia au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile.

În acest sens, instanțele de judecată au constatat că personalul din domeniul învățământului preuniversitar trebuia să beneficieze, pentru perioada 01 octombrie 2008 - 31 decembrie 2009, de dispozițiile Legii nr.221/2008, prin care s-a statuat că începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 pentru salariile personalului didactic este de 400 lei.

La 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Se mai arată că această soluție este confirmată și de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Deciziile nr.3/2011 și nr.11/2012 date în soluționarea recursurilor în interesul legii, apreciindu-se că dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009, dar și ulterior pe parcursul anului 2010, întrucât salariul de bază lunar trebuia calculat în raport de salariul de bază din luna decembrie 2009, independent de existența sau nu a unei hotărâri judecătorești referitoare la modalitatea de calcul și plată a salariului până la data de 31.12.2009 conform Legii nr.221/2008.

Cum reclamanta nu a beneficiat de plata efectivă a salariului conform Legii nr. 221/2008, ar fi trebuit să primească pentru anul 2010, cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentinței date în aplicarea Legii nr.221/2008, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

S-au mai invocat dispozițiile art.20 alin.1 din Constituția României și cele ale art.1 al Protocolului nr.1 CEDO, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale, învederându-se că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art.1 din Protocolul nr.1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamanta poate pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.194 Cod procedură civilă, ale art.268 alin.1 lit.c din Codul Muncii, ale art.28 și art.208-211 din Legea dialogului social nr.62/2011, art.3 lit.c, art.30 alin.5 din Legea cadru nr.330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art.1 alin.5 și art. 20 alin.1 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform disp.art.270 Codul Muncii.

Pârâta, legal citată cu mențiunea să depună întâmpinare, nu s-a conformat dispozițiilor instanței.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta este profesor, prin urmare face parte din categoria personalului didactic, având deopotrivă calitatea de salariat al unității școlare pârâte pentru perioada vizată în acțiune, astfel cum rezultă din cuprinsul adeverinței depuse la dosar (f.6).

Prin acțiunea de față, se solicită calcularea și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite

în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 ianuarie - 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

In temeiul disp.art.248 alin.1 Cod proc.civilă, raportat la disp. art.6 alin.4 Cod Civil, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției prescripției parțiale a acțiunii, invocată din oficiu de instanță cu privire la drepturile aferente perioadei 01.01.2010-31.05.2010.

Instanța reține cu titlu prealabil că reprezentantul legal al reclamantei, a lăsat la aprecierea instanței modalitatea de soluționare a acestei excepții.

Totodată, posibilitatea invocării din oficiu de instanță a excepției prescripției dreptului la acțiune este admisibilă în speță, în raport de disp art.5, art.201, art.223 din Legea nr.71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 Codul Civil și ale art.6 alin.4 art.2512 -2513 ale Legii nr.287/2009, care stabilește că prescripțiile extinctive începute anterior datei de 1 octombrie 2011, împlinite ori neîmplinite la aceeași dată, rămân supuse dispozițiilor art.18 din Decretul nr.167/1958 privitor la prescripția extintivă.

În cauza de față, prescripția pentru drepturile bănești aferente perioadei 01.01.2010-31.05.2010 a început să curgă anterior datei intrării în vigoare a Noului Cod Civil, chiar dacă nu s-a împlinit la acea dată, așa încât instanța este în măsură să invoce din oficiu excepția prescripției parțiale.

Așadar, potrivit art.3 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extintivă, în vigoare la acea dată, termenul de prescripție este de 3 ani, dacă nu există alte prevederi legale derogatorii, iar conform art.268 alin.1 lit.c din Codul muncii, cererile formulate în materia conflictelor de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi neacordate sau a unor despăgubiri către salariat.

Potrivit disp.art.12 din Decretul nr.167/1958, când un debitor este obligat la prestațiuni succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestațiuni se stinge printr-o prescripție deosebită.

În conformitate cu prevederile art.159 alin.1 Codul muncii, „salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă”, iar potrivit art.166 alin.1 din același cod, salariul se acordă lunar pentru munca prestată pentru munca prestată în luna anterioară.

Față de dispozițiile legale sus menționate, raportat la data introducerii acțiunii la instanță (09.07.2013) și la împrejurarea că data stabilită în unitatea pârâtă pentru plata salariilor este ziua de 10 a fiecărei luni – așa cum rezultă din adeverința nr.2218/22.04.2013 (fila 14), se constată că dreptul la acțiune al reclamantei este prescris în ce privește drepturile bănești aferente lunilor ianuarie – mai 2010 inclusiv, așa încât se va respinge acțiunea vizând această perioadă, ca prescrisă.

In ce privește perioada 01 iunie 2010 – 31 decembrie 2010 acțiunea este întemeiată și se va admite ca atare, pentru următoarele considerente:

Analizând cronologic dispozițiile legale ce reglementau salarizarea personalului din cadrul instituțiilor de învățământ până la data intrării în vigoare a Legii - cadru nr.330/2009, se constată că, în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic din învățământ au fost majorate prin Ordonanța Guvernului nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, potrivit căreia, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare.

Prin dispozițiile art.1 lit.b din OUG nr.136/2008, s-a diminuat coeficientul de multiplicare 1,000 la 299,933 lei pentru perioada octombrie - decembrie 2008. Prin Decizia Curții Constituționale nr.1221 din 12 noiembrie 2008 s-a constatat că prevederile OUG nr.136/2008 sunt neconstituționale.

Ca urmare, s-a emis OUG nr.151/2008 prin care a fost modificată și completată Ordonanța Guvernului nr.15/2008, menținându-se coeficientul de multiplicare 1,000 la valoarea de 299,933 lei, pentru perioada 01 octombrie - 31 decembrie 2008. Dispozițiile OUG nr.151/2008 au fost, de asemenea, declarate neconstituționale prin Decizia nr.842 din 2 iunie 2009.

În același sens, Guvernul, prin Ordonanța de Urgență nr.1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, a modificat din nou dispozițiile Ordonanței

Guvernului nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, însă Curtea Constituțională, prin Decizia nr.989/2009, a constatat că art.2 și 3 din acest act normativ sunt neconstituționale.

Ulterior, prin OUG nr.41 din 28 aprilie 2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009, art.2 pct.1, se modifică conținutul art.1¹ alin.1, lit.a¹ din OG nr.15/2008, în sensul că pentru perioada 1 mai - 31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt cei prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr.1.1a, 1.2 a, 2 a și 3 a, fiind cuprinse între 266,026 lei și 299,993 lei, în perioada ianuarie - decembrie 2009.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse OG nr.15/2008 în încercarea executivului de a diminua valoarea coeficientului de multiplicare sub nivelul de 400 lei aprobat prin Legea nr.221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că *dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.*

Astfel, pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009, reclamantei i-a fost recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008, în mod direct și nemijlocit, în baza deciziei sus menționate.

La data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare Legea - cadru nr.330/2009, care prevedea la art.1 alin.2 că, începând cu data intrării sale în vigoare, „drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege”.

Potrivit art.30 alin.5 din acest act normativ, în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal.

Prin art.5 alin.6 al OG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar s-a prevăzut că: „Reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se face luând în calcul salariile de bază la data de 31 decembrie 2009, stabilite în conformitate cu prevederile OUG nr.41/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar pentru perioada mai - decembrie 2009, aprobată prin Legea nr.300/2009.”

Constatându-se din nou existența unor puncte de vedere divergente în practica judiciară cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale anterior menționate, s-a formulat recurs în interesul legii, soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.11/2012.

În considerentele deciziei, cu privire la aplicabilitatea prevederilor OUG nr.41/2009, la care se referă OUG nr.1/2010, prin care este diminuată valoarea coeficientului de multiplicare 1,000, se apreciază că actul normativ menționat trebuie considerat ca fiind lipsit de efecte, întrucât prin Decizia nr.124/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.272 din 27 aprilie 2010, Curtea Constituțională a reținut că OUG nr.41/2009, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr.15/2008, este abrogată, dar a precizat expres că disp.art.2 din acel act normativ erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate, întrucât modificau dispoziții legale declarate neconstituționale (Decizia nr.842/2009, Decizia nr.989/2009, Decizia nr.983/2009), denotând intenția legiuitorului delegat (Guvernul) de a persista în hotărârea sa „de a nu lua în considerare prevederile Legii nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament”.

Drept consecință, s-au admis recursurile în interesul legii declarate și s-a stabilit că, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.5 alin.6 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art.30 din Legea - cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009,

stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

În aceeași ordine de idei, anterior, Curtea Constituțională prin Decizia nr.877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a disp.5 alin.6 din OUG nr.1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr.3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că „reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008, și nu cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.41/2009”.

Concluzionând, se reține că prevederile legale cuprinse în art.1 alin.1 lit.c din OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, își produc pe deplin efectele, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

În acest context, salariul de bază convenit reclamantei pentru intervalul 1 iunie 2010 – 31 decembrie 2010, trebuia calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2009 și care trebuia plătit personalului din cadrul unităților de învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție mai sus enunțate și față de dispozițiile art.30 alin.5 al Legii nr. 330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010, rezultă că în intervalul analizat în cauză, reclamantei trebuia să i se calculeze și să i se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008.

Întrucât pârâta nu a respectat aceste dispoziții legale, având în vedere că stabilirea drepturilor salariale ale personalului din învățământ s-a făcut prin raportarea la o valoare de referință redusă, în condițiile în care demersurile legislative anterioare de reducere a acestei valori de referință au fost apreciate ca fiind contrare Constituției României, în speță devin aplicabile disp. art. 6 alin.1 din OUG nr.1/2010, care prevăd acordarea unei sume compensatorii în cazul în care drepturile salariale determinate în conformitate cu Legea - cadru nr.330/2009 și cu ordonanța de urgență enunțată, sunt mai mici decât cele stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului, pentru funcția respectivă, pentru luna decembrie 2009.

Având în vedere toate aceste motive de fapt și de drept, luând în considerare și disp. art. art. 517 alin.1 punct 4 Cod proc. civilă, potrivit căroră dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Înalta Curte este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, acțiunea în conflict de muncă, astfel cum a fost formulată, va fi admisă ca întemeiată în parte.

Ca urmare, va fi obligată pârâta la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 și a Legii - cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 iunie 2010 - 31 decembrie 2010 și va fi respinsă ca prescrisă pentru lunile ianuarie – mai 2010.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

În temeiul art.451 Cod proc.civilă, se va lua act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată de instanță din oficiu, pentru perioada 01.01 – 31.05.2010 și în consecință:

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică

în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta BUICĂ NADIA SABINA, împotriva pârâtei ȘCOALA GIMNAZIALĂ „I.D. SÎRBU”, cu sediul în loc. Petrila, str. T. Vladimirescu, nr.5, județul Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârâtă la calculul și plata către reclamantă a drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 și a Legii nr. 330/2009, pentru perioada 01 iunie – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea, ca prescrisă.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara

Pronunțată în ședință publică, azi, 12 februarie 2014.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

ASISTENT JUDICIAR,
Mureșan Lavinia Cristina

ASISTENT JUDICIAR,
Galici Ciprian Virgil

GREFIER,
Costăchescu Mariana

MLC/CM/4 ex.
28.02.2014

